

Ігор БРИНДАК



У релігійній літературі, в тому числі і в часописі «З любов'ю у світ» є згадки про різні чудеса, які здійснювалися за молитвами святих або у відпустових місцях. Однак це завжди є розповіді про зцілення. Цікаво, чи в післяапостольські часи міг хтось із святих воскресити померлого?

Поширена думка, що після Ісуса та апостолів випадків воскресіння померлих не було. Насправді ця думка є помилковою. На межі 4 – 5 століття жив видатний вчитель Церкви святий Августин Аврелій (354 – 430 рр). Він був єпископом міста Гіппони. І коли в його єпархію привезли раку із мощами святого первомученика Степана, то ось як Августин описує чудеса, які біля них відбувалися: «На одного маленького хлопчика, коли він бавився на поляні, наїхали бики, запряжені у віз, і роздавили колесом. Він помер. Мати, схопивши його, приклала до раки і він не тільки ожив, але й виявився цілим та неушкодженим... У нас помер від хвороби син збірника податків Іриней. Коли його тіло лежало без дихання, а близькі з плачем і риданнями готувались до похорону, хтось із друзів запропонував помазати тіло елеєм від того ж мученика. Зробили так, і мертвий ожив. Знову, колишній трибун Елевзін поклав свого померлого маленького сина на раку мученика, яка перебувала у його замиському домі, і після молитви, яку вилив з великими слізьми, зняв дитину з раки живою» (святий Августин Аврелій. «Про Боже місто». Книга 22. Розділ 8). Тут варто уточнити, що сам святий Августин був упевненим, що період чудес вже закінчився, і навіть у своїх попередніх творах намагався дати богословське пояснення, чому так вважає. Але те, що згодом сталося у його місті, змусило видатного Отця Церкви змінити свої попередні погляди, що робить його свідоцтво особливо цінним.

У попередньому номері часопису «З любов'ю у світ», у статті «Віденська битва» була згадка про блаженного Марка з Авіано (1631 - 1699). Цей подвижник за життя здійснив багато чудес, і бодай в одному випадку мало місце воскресіння померлої дитини. Воно сталося на очах багатьох людей. Що цікаво, дитина була мертвою уже 14 днів. Батьків викопали її з могили і принесли отцеві, коли він прибув у їхню місцевість з місією. І дитина ожила. Конкретніше про це чудо див. «Капелан-чудотворець» //Жива вода, № 12, 2013.

Ця стаття також є на сайті Дрогобицької духовної семінарії.

Над ще одним випадком варто зупинитися дещо детальніше, бо він стосується вже нашого земляка, а конкретніше священномученика УГКЦ блаженного Миколая Чарнецького (1884 - 1959). Розповів про це чудо отець Андрій Паньків, настоятель храму великомученика Димитрія в селі Путятичі Городоцького району, що на Львівщині: «Це сталося 18 січня перед Йорданом (матеріал був опублікованим у 1998 році – прим. І.Б.). До мене прийшла з плачем пані Розалія Пандрак і попросила, щоб я висповідав її сина Михайла, бо він дуже хворий. Мати пана Михайла розказала мені, що її син, повернувшись з роботи, раптом тяжко захворів. За якийсь час у добродія Михайла зникло дихання і перестало битися серце. Пані Розалія була в розпачі, вона взяла образок владика Миколая Чарнецького і в риданнях з молитвою просила: «Отче, ти всіх рятуєш, усім допомагаєш, хто до тебе тільки звернеться, благаю тебе, владико, допоможи і моїй дитині»... І тут їй спало на думку порухати сина і вона легко вдарила його рукою. За якийсь час він відкрив очі і весь затрясся. Пан Михайло прийшов до себе і розповів, що він ніби бачив себе в іншому світі. Не знав, чи то було пекло, чи чистилище, але бачив усю сатанинську силу і душі, яких мордували дияволи... На прохання пана Михайла я його висповідав. І після того він змінився. Почав ревно молитись, пообіцяв матері, що не заглядатиме до чарки, як часто бувало, не грішитиме. Його мати каже, що вона виплакала і вимолила у владика Миколая Чарнецького навернення свого сина» (Бойко Ігор. «Владика Миколай Чарнецький: ісповідник, мученик, чудотворець» - Львів. Вірую. 1998. – С. 23 - 24).

Отож, як бачимо, Божі чудеса, в тому числі і воскресіння померлих, не припинилися після смерті апостолів. І вони є яскравим підтвердженням євангельських слів: «Істинно говорю вам, хто в Мене вірує, той такі самі діла робитиме, що Я їх роблю, а й більші від них робитиме» (Йо. 14, 12).

Ігор Бриндак, Чи були воскресіння мертвих у післяапостольські часи // З любов'ю у світ №4 2018